

OBSAH

I. RODINA ŠVEJCARSKÁ aneb Divadlo u Teisingrů	7
II. VODAŘ A STŘELEK KOUZELNÍK neboli kapitola, v níž všechny tísní nějaké starosti — našťástí jen dočasné	27
III. DIVADELNÍ PRÁZDNINY. Františkovo nitro se rozezpívá líbeznou písní domova	42
IV. PAN TEISINGER PŘIPRAVÍ SVÝM HOSTŮM PŘEKVAPENÍ. Neméně překvapující je i rozhovor o české opeře	49
V. „JÁ DUŠÍ CELÉHO MĚSTA JSEM . . .“ což neplatí jen o lazebníku Figaroví, ale také o Františkovi	61
VI. DRÁTENÍK. V divácích vzbudí nadšení, v Tylovi myšlenku na vybudování národního divadla	70
VII. OLDŘICH A BOŽENA. Splněné přání nemusí vždycky přinést jen radost	80
VIII. ČASY SE MĚNÍ. Latinské přísloví k tomu moudře dodává, že lidé se mění s nimi	92
IX. DIVADELNÍ PRAHA ZNOVU ŽASNE. Kapitola, která dosvědčuje známou pravdu, že odvážnému štěstí přeje	104
X. CHYSTÁ SE LIBUŠIN SŇATEK. Dříve však František sám učiní tento důležitý životní krok	109
XI. NA SCĚNU VSTUPUJE TYL. Pražským kulturním životem provane svěží větřík	114
XII. FIDLOVAČKA. Radost a zklamání chodívají ruku v ruce	125
XIII. NESMRTELNÁ PÍSEŇ. František poznává, že nejlepším lékem na bolesti duše je tvoření	141
XIV. KAPELNÍK ZE STAVOVSKÉHO. Začátek Františkova nového životního období je zahalen temnými mraky	144
XV. VEČÍREK NA BALABENCE. Dveře pražských salónů se otvírají dokořán	151
XVI. RUKA, KTERÁ SE UŽ NEZAHŘEJE. František zůstává sám s Josefínkou	155
XVII. BĚH SVĚTA. František dostane podivný dopis a Čelakovský si spolu s Epikurem trochu zastafilozofuje	160
XVIII. HODINA ZASTAVENÉHO ČASU. František nemůže uvěřit velikosti svého štěstí	167
XIX. HOŘKÉ ŠTĚSTÍ. Zvedá se vítr nové doby	172
XX. POCHODEŇ NEZHASÍNÁ. Nejkrásnější šerky rozkvétají v Čechách . . .	183
DOSLOV	193
VYSVĚTLIVKY	195
LITERATURA	197